

ನಭಾಷಂಗದವಲ್ಲದ ಕೈಸ್ತಪ್ರ -

ಅದು ವಿನಾಗಿರುತ್ತದೆ?

ಈ ಅಧ್ಯಯನದ ಉದ್ದೇಶವು ತ್ವರಿತೊಬ್ಬಿ ವಾಜಕನನ್ನು ಹೇತು, ಯಾಕೋಬ, ಯೋಹಾನೆನ ಮತ್ತು ಹೌಲರು ಇದ್ದಂತೆ ಕೈಸ್ತನಾಗಲು ಪರಿಶುದ್ಧ ಅಹಳ್ಳಣೆಗೆ ಶ್ರಣೀಕರಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಅಂಥ ಕೈಸ್ತರು ಯೆರಾನಲೇಖಿನ ಇಡೀ ಸಭೆಯಾಗಿ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರು. ಬೀರೆ ಯಾವುದೇ ಗುಲಿಯ ಕೈಸ್ತನ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಗೆ ಯೋಣ್ಯಾಗಿರದು, ಬೀರೆ ಯಾವುದೂ ದೇವರಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾದದ್ವಾಗಿರದು. ಅನೇಕ ಜನರು ದೇವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿನಲು ಬಯಿಸುವರೆಂದು ನಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ - ಬೀರೆಯಿದನ್ನು ಮಾಡದೇ ಅವರು ಆತನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ಹೃದಯಗಳಿಂದ, ಅವರು ತಾವು ಮಾಡುವಂಥ ಎಲ್ಲಾದ್ವಾರಣೆ ಕರ್ತನನನ್ನು ಹಿಂಬಾಳನಲು ಬಯಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಂಬಲು ನಾನು ಬಯಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದುದಲಿಂದ, ಅವರು ನಭಾಷಂಗದವ ಕೈಸ್ತರಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದು ನಭಾಷಂಗದಪ್ರವು ದೇವರಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾದದ್ವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿಯದೇ ಇರುವಂಥದ್ವಾಗಿದೆ. ಅಂಥದಲಿಗಾಗಿ ಈ ಅಧ್ಯಯನವು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟದೆ.

ಇಡೀ ಧಾರ್ಮಿಕ ಜಗತ್ತು ತ್ರಫಾಮ ಕೈಸ್ತರು ನಭಾಷಂಗದವಲ್ಲದ ಕೈಸ್ತರಾಗಿದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು ಒಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯಿದ್ದೋಣ. ಕರ್ತನು ಅವರನ್ನು ಸಭೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದಿಲಿಂದ ಅವರು ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ಆ ಕೈಸ್ತರು ಅಷ್ಟೊಂದಲ್ಲಿರ ಕೃತ್ಯಾರ್ಥ 2ರಳು ವಿಷಲಿಸಿದಂಥ ನಭಾಷಂಗದವಲ್ಲದ ಕೂಪಗಳಲ್ಲ ಕೂಡಿಬಂತಿದ್ದರು. ದೇವರಿಗೆ ನೋಡುತ್ತ ನಲ್ಲಿನಲು ಮತ್ತು ಘೂರ್ಣಿಸಲು ಕೂಡಿಬಂತಿದ್ದರು, ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ ಜನರನ್ನು ಈ ಕೂಪಗಳಿಗೆ ತರುತ್ತಿದ್ದರು, ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ನಾಲಿದರು, ಹಾಹಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದರು, ನೇರಕರನ್ನು ನೇರಿಸಿದರು, ಬಡವರ ಜೋಜಾನನೆ ಮಾಡಿದರು - ಇಂಥ ಎಲ್ಲಾ ನಭಾಷಾಯಂಗಗಳನ್ನು - ಯಾವುದೇ ನಭಾಷಂಗದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದೇ ಮಾಡಿದರು. ದಿನದಿನವು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವವರನ್ನು ಕರ್ತನು ಕೂಡಿಸುವದಲಿಂದ ರಚಿಸಿದ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜನರ ದೇಹದ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಕೈಸ್ತರಂತೆ ಜೀವಿಸಿದರು. ಪರಿಶುದ್ಧಾಕ್ಷರಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ಮಂಡಳಿಯ “ಯೆರಾನಲೇಖಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಸಭೆ” ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಾಗಿ (ಅಪ್ಲೋಂಟಲರ ಕೃತ್ಯಾರ್ಥ 8:1; 11:22).

ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಹಾತದಲ್ಲ, ದೈವಿಕ ದಾಳಿಗಳ ಪರಿಶುದ್ಧಿಯಿಂದ, ಯೀಂನುವು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ನರ್ತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿಶುದ್ಧಾಕ್ಷರಿನು ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಹರಲೋಕದಿಂದಬಲದೊಂದಿಗೆಹೊದಿಸುವತನಕ ಯೆರಾನಲೇಖಿನಲ್ಲ ಕಾದುಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಆತನು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ನಂಜಕೆಯ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ, ಅವರು ಯೆರಾನಲೇಖಿಗೆ ಹೋಗುವದನ್ನು ಮತ್ತು ಬಲಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದುಕೊಂಡಿರುವದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದೇ ಲೀಲಿಯಲ್ಲ, ಪರಿಶುದ್ಧಾಕ್ಷರಿನು ಬರುವದನ್ನು ಅವರೆಂಬಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ನಭಾಷಂಗದವಲ್ಲದ ಶಿಕ್ಷಕರಂತೆ - ಒಬ್ಬ ನಭಾಷಂಗದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ತನ್ನಂಗಿ, ಹೇತುನ

ಮುಖಾಂತರ - ದೇವರಿಂದ ಈ ಅತ್ಯನು ನಭಾಪಂಗಡವಲ್ಲದ ಕೈಸ್ತಕೈಸ್ತವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ.
ಹಿದನು, ನಭಾಪಂಗಡವಲ್ಲದ ಕೈಸ್ತಕೈಸ್ತವನ್ನು ಮಾಡಿದನು, ಮತ್ತು ನಭಾಪಂಗಡವಲ್ಲದ ನಭೀಯನ್ನು “ಯೆರಾನೆಂಬಿನಲ್ಲಾದ್ದ ನಭೀಯನ್ನು” ನಾಟಿಸಿದನು.

ನಮ್ಮುಕಿಂದಿನ ಹಾರದ ಮುಕ್ಕಾಯಿದಲ್ಲರುವ ವಿಜಾರಗಳನ್ನು ನಹ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ.
ಈ ಕೂಪವು ನಡಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಂತೆ ನಭಾ ಕೂಪಗಳನ್ನು ನಡಿಸುವವನು, ಈ ಕೂಪದಲ್ಲಿ
ಬೋಧಿಸಿದ ಅದೇ ನತ್ಯಗಳನ್ನು ತುಸಿಗಿಸುವವನು ಮತ್ತು ಯೆರಾನೆಂಬಿನ ಈ
ಕೂಪದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲ್ಪಡತವರಿಗೆ ಕೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ನಂಗತಿಗಳಾಗಿ ಕರೆಯಲ್ಪಡುವುದು.
ಹಾಗೆಯೇ ನಭಾಪಂಗಡವಲ್ಲದ ಕೂಪಗಳು ನಡಿನಲ್ಲಿಡುವವು ಮತ್ತು
ನಭಾಪಂಗಡವಲ್ಲದ ಕೈಸ್ತಕೈಸ್ತವು ಬೋಧಿಸಲ್ಪಡುವುದು. ಅದಲ್ಲದೇ, ಅಂಥ ಬೋಧ
ನೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವವರು ನಭಾಪಂಗಡತ್ವವಲ್ಲದ ಕೈಸ್ತಕೈಸ್ತ ಇರಲಾರದು, ಆದರೆ
ಜಲಶುದ್ಧಾತ್ಮನ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಂಜಗಸ್ತಿಕೆಯಿಂದ ಪುನರಾವರ್ತನೆನುವದಲಿಂದ
ಆಗುವುದು. ಇದು ನಭಾಪಂಗಡವಲ್ಲದ ಕೈಸ್ತಕೈಸ್ತ “ಹೇಗೆ” ಎಂಬುದು ಇರುವುದು;
ಯೆರಾನೆಂಬಿನಲ್ಲಾಯಿ ಈ ಕೈಸ್ತಕೈಸ್ತಾಂದಿಗೆ ಆತನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಜಲಶುದ್ಧಾತ್ಮನನ್ನು
ನಂಜಗಸ್ತಿಕೆಯಾಂದಿಗೆ ಅನುಸರಿಸುವವನು ಒಬ್ಬ ಕೈಸ್ತನಾಗಿರುವನು.

ಇರುಗಾಳಿಯ ಶಳ್ಳದೊಂದಿಗೆ ಯೆರಾನೆಂಬಿನೊಳಗೆ ಹಲಶುದ್ಧಾತ್ಮನು
ಬಂದಾಗ, ದೊಡ್ಡ ಜಿನಸಮಾಹವವನ್ನು ಅದು ಕೂಡಿಸಿತು. ಕೈಸ್ತನಲ್ಲ ಅಬಿಷ್ವಸಿಗಳ
ಒಂದು ನಮೂಹಕ, ಬಿವತ್ತು ದಿನಗಳ ಮೌದಲು ಆತನನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹಾಕಿದ ಜಿನ
ನಮೂಹಕ ಅದೇ ಆಗಿತ್ತು ಹಾಗಿಗಳ ಈ ನಭೀಯಾಂದಿಗೆ ಮಹಿಮೆಯ ಕರ್ತನನ್ನು
ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹಾಕಿದವರೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಲ್ಪಡಬೇಕಾದ ವೊಟ್ಟಮೊದಲನ್ ಕಾರ್ಯವು
ಅವರು ಸಿಜವಾಗಿಯಾ ದೇವರ ಕುಮಾರನನ್ನು ಕೊಂಡು ಹಾಕಿದರೆಂಬುದನ್ನು
ತೋಲಿಸುವುದಾಗಿತ್ತು. ಹಿಂಬಿರುವದಲಿಂದ ಹೆತ್ತನಳ್ಯಾಯ ಹಲಶುದ್ಧ ಬೋಧಕನು
ಯೇನುವನ್ನು ತುನಂಗಿನಲು, ಆತನನ್ನು ಕರ್ತನಂತೆ ಮತ್ತು ಕೈಸ್ತನಂತೆ, ದೇವರ
ಬಲಹಾಶ್ವದಲ್ಲ ಘನತೆಗೇಲನಲ್ಲಿಟ್ಟವನಂತೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ತುನಂಗಿನಲು
ಷ್ರಾರಂಭಸಿದನು. ಯೇನುವನ್ನು ದೇವರ ಕುಮಾರನೆಂದು ಹೆತ್ತನು ರುಜುವಾತು
ಹಡಿಸಿದ ನಂತರ, ಅಬಿಷ್ವಸಿಗಳನ್ನು “ಸೀಲಪು ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹಾಕಿಸಿದ ಈ ಯೇನುವನ್ನೇ
ದೇವರು ಒಡೆಯನಾನ್ನಾಗಿಯಾ ಕೈಸ್ತನಾನ್ನಾಗಿಯಾ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು” ತಿಳಯ
ಬೇಕೆಂದು ಕರೆದನು (ಅಪ್ರೋಷ್ಟಲರ ಕೃತ್ಯಗಳ 2:36). ಹೆತ್ತನ ಈ ಎಂಡಿನಲ್ಲಿಡಲಾರದ
ನಾಕ್ಕಿಯ, ಹಲಶುದ್ಧಾತ್ಮಿನಿಂದ ನಡಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಅವರ ಹೃದಯಗಳಿಗೆ ಅಪರಾಧಿಗಳಿಂದ
ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಕಳಿಸಿಸಿದನು. ಹೃದಯದ ದುಃಖದ ವೇದನೆಯಿಂದ,
ಅವರು ಹೃದಯದ ಮತ್ತು ಅತ್ಯದ ಹಲಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡರು.

ತುನಃ ನಾಪು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತಣೆಹಿನಲು ನಿಂತಕೊಳ್ಳುವೆವು. ಸಿಜ
ವಾಗಿಯಾ ಏನು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟತು ಮತ್ತು ಅದು ಹೇಗೆ ಪೂರ್ವೇನಲ್ಲಿಟ್ಟತು? ನಿಷ್ಠಾಯಾ
ಗಿಯಾ, ಈ ಕೂಪದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಯ ದರಿಗೆ ಏನೂ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟರುವದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಬಲವಾದ
ತುನಂಗಪು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಯೇನುವು ತಾನು ಹೇಳದಂತೆ
ಎಲ್ಲವೂ ಅಗಿದ್ದನು, ಅವರು ದುಷ್ಪ ಕೈಸ್ತಕೈಸ್ತಾಂದಿಗೆ ಆತನನ್ನು ಕೊಲಿ ಮಾಡಿದ್ದು; ಮತ್ತು
ದೇವರು ಆತನನ್ನು ನಮಾಧಿಯೊಳಗಿಂದ ಎಜ್ಜಿಸಿದನು ಹಾಗೂ ದೇವರು ಆತನನ್ನು
ತನ್ನ ಬಳಗಡೆಯಲ್ಲ ಕರ್ತನಾನ್ನಾಗಿಯಾ ಕೈಸ್ತನಾನ್ನಾಗಿಯಾ ಉನ್ನತಕ್ಕೆಳೆಲಿಸಿದನು
ಎಂಬ ಮಹಾಸರ್ವವನ್ನು ತುನಂಗಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೃದಯದಲ್ಲ ನಾಟಿಸಲು

శ్రయ్మాసిదను. మనదట్ట మాడువ వాదదోందిగే నాచిరాయ జనరు మనములదవరాగువంంతే ఈ స్వేచ్ఛ ఒక్కిపేళదను. యీఎనువన్ను అవలిగే త్రణంగినువదలింద ఈ ఎల్లా పరిణామవన్ను నాభిసిదను. బేఱే యావ త్రయ్యత్తువు మాడల్చెటల్ల.

ఈ త్రణంగపన్ను కేళలు జనరు కూడిబందాగ, యీఎనువిన దేహపు భాబియల్ల మలగిరుపుదు, ఆంను హేళకొండడ్చెల్లపూ సుఖ్యుగిత్తు ఆంనన్ను బపత్తు దినగిళ కిందే శిలుబేగే కాలిసిధ్ద నలయాగిత్తు ఎందు నంజద్దరు. దేవలగే సేలే మాడిధ్దేవే ఎందు అపరు నంజద్దరు. ఈ యథాధ్ర కృదయగళు కేగే బదలాదపు! అపరు కేగే దుఃఖితరాదపు! హేత్తును మాతాడిధ్దన్ను కేళద నంతర, తాపు నంజద్దత్తు బిరుద్ధచాదధ్దన్ను నంజద్దరు - అందరే యీఎనువిన ఎల్లా హేళకొట్టువికెగళు స్వేచ్ఛాగివే, సిజచాగియిం అపరు దేవర కీత్తునన్ను తోందుకొకిధ్దేవే, మత్తు ఆంను పునః జిఐనుక్కిద్దానే, దేవర బలగడేయల్ల కతణుల కీత్తునూ ఆగిద్దానే. ఇదు అపర నంజకేయాగిద్దిరబేళకు. కింగే అపర అపరాధ సిణయవు అపరస్తు దుఃఖ్యే గులమాడితు.

ఈ ఎల్లా నంజకేయన్ను అపరాధ సిణయవన్ను మత్తు తన్న శైల్యప్రగతల్లయ దుఃఖవన్ను గమనిసి, త్రణంగియు అపర నోంద కృదయగళగే నకాయ మాడిదను. అపరస్తు జడుగడే మాడలు “మాననాంతర హడిల” ఎందు అపను హేళదను. ఆదుదలింద, అపరు కేళువంంతే అపర కృదయగళల్ల తరల్పట బదలాపణేయు - అపరల్లయ చేందనే మత్తు దుఃఖవు - మాననాంతరవన్ను ఒళగొండిరల్ల. అపరల్లయ బదలాపణేయు ఇళ్లయపరిగే, అపర కూగూ నక, మాననాంతరద హోరగే మత్తు అదర మేలే అపలంబించడండే ఇత్తు, ఆదుదలింద అపరల్లయ బదలాపణేయు మాననాంతరళ్లింత చోదలు రళ్లినల్చుడండే ఇద్ద కృదయగళల్ల తరల్పడపేళకాద బదలాపణేయాగిత్తు, ఇదు జలశుద్ధార్థును అపర దుఃఖిద కూగిగే లుత్తర కొట్ట సంగితయిష్ట సిష్టితచాగిత్తు. ఈ చేందనేయింద, దుఃఖిదింద అపరస్తు బిముక్తి మాడలు అపరు మాననాంతర జడబేకేందు కేళల్పట్టయ్య. ఇదు సభాపంగడపల్లదంధదర బోధనే ఎందు నాపు ఎండు మరేయబారదు!

చేందనే మత్తు దుఃఖిద జలణామక్కె కారణచాద ఈ మహా యాపుడోల బిషయపు యాపుదు? సిష్టియచాగియిం, ఈ కృదయదోళగే దోళ్ల బదలాపణేయు బందిరుపుదు. ఈ బదలాపణేయు చేందనేగూ దుఃఖ్యు కారణచాయిపు, ఆదరే ఆదు మాననాంతరళ్లింత చోదలు బందితు. సిష్టియచాగియిం యీఎనువినల్ల కతణునంంతే మత్తు కీత్తునంంతే ఆదు నంజకేయాగిదు. ఈ బహళ బిశ్వానపు సిష్టియచాగి మాననాంతరళ్లింత చోదలు ఇరబేళకు మత్తు కీత్తున కఱగే త్రాపియోందు మాపడుబికేయల్ల మాననాంతరళ్లింత చోదలు బరతక్కయ్య. నస్తు బోధనేయల్ల నభాపంగడపల్లద్దుగిరుపుదు ఇరబేళకాదరే నాను ఈ బదలాపణేయు మాననాంతరళ్లింత చోదలు బిరువదెందు బోధినతక్కయ్య.

హోలనల్ల జలశుద్ధార్థును ఇదే క్రమచన్ను బోధిసిదను. “సిమగే దుఃఖిదాయతెందు నాను నంతోణహడదే నిఱపు దుఃఖపు బేఱే

మనస్సన్న హోందిద్దక్కుగి నంచోణపడుత్తేనే. నాచు దేవర జిత్తునునార వాగి దుఃఖసిద్ధిలంద నభుంద యావదరల్లయిం నష్టపడల్లవల్లా. దేవర జిత్తునునారవాగియిం దుఃఖు మాననాంతరవన్నుంటుమాడి రక్షణగే కారణ వాగిదే” (2 కోలంథ 7:9, 10వ).

నంశయిల్లదే, నాచు యోజిస్తుట్టియిం ఈ నమూకద నదన్యరు దుఃఖసిద్ధిలంద దేవర జిత్తుక్కసునారవాద దుఃఖదల్లద్దయ. అవలగే హత్తును “మాననాంతర హడిల” ఎందు హేతిదను. ఇదు హరలోకద త్రమ వాగిత్తు.

త్రైతియోబ్బి వాజకనోందిగె కుళతుకేఱండు ఈ బిషయగ్య బగ్గె “శ్వదయిదింద శ్వదయశ్శే” మాతాడలు బయిసుత్తేనే. జగత్తున రక్షణగాగి కండన భక్తురు ఈ ఆది కైస్తురంతె అందరే “శ్వదయచూ తూటచూ ఒందే” ఆగియపచరంతె ఇఱుపు అవశ్యకవాగిదే (అపోస్తలర శ్వాస్త్రం 4:32). నచ్చొళగి బీధరగ్యబరారాదు. “సిఇఁ నస్తున్న కటిసికొట్టిది ఎందు లోకపు నంబుపంతే” (యోహాన 17:21వ). నాచు ఒండే మనస్సినిల్ల ఒండే అఖిత్తాయిదల్ల పలపూణావాగి ఒండాగి కాడినల్లప్పిరచేఇకు.

త్రైత్తున జనర నభాపంగఁడచల్లద కూటద హల్మణ్ణయల్ల నాను యోల్య నాగిరలు ప్రయుస్సినుపేను. సిజవాగియిం, యథాధంతెయుళ్లయరు ఒష్టికొళ్ల దిరుపదక్కుగి స్తుపచన్ను నాను కండుకొళ్లయశ్శు ఆ కూటద దాఖలే మాడువల్ల ఆక్కను స్వష్టవాగిద్దానే. ఈ ఆది శిష్యరంతె నాచు నంచోణపుళ్లపరాగిద్దరే కాగూ అవరు మాడిదంతె మాడిదరే, ఆగ నాచు ఈ త్రైలేపిత నంగితగ్య బగ్గె ఒష్టుదే ఇరలాపచెందు నాను నంబుత్తేనే.

నమ్ముల్ల ఒబ్బసిగి అవనదే ఆద బోధనేయిద్దరే, ఇల్లవే బీఏ ఇన్నొబ్బున బోధించేయిద్దరే, మచ్చు భక్తు అనేయున్నతే మచ్చు నమ్ము కండన సత్యపన్ను తీఱిసుపదశ్శింత హజ్ఞాగి ఈ తప్పపన్ను తీఱిసిదరే, ఆగ నాచు నమ్ము తప్పపన్ను బీంబానలు దృవిక దాఖలేయల్ల సిశ్శయవాగి ఏనాదరన్ను కండుకొళ్లపేపు. ఒబ్బను ఒందు నభాపంగఁడకై సేలకేఱిందిద్దరే, ఆగ నభాపంగఁడచల్లద బోధనేయి అవనస్తు బదలాయినుపదిల్ల. నత్తుర ఎల్లా తూమాఁిక అన్నేణశక్తు పలశుద్ధాత్మసింద సిదేఁ శినల్పట్ట ఈ కూటద స్వష్టవాద నంగితగ్యన్ను తమ్మ శ్వదయిద మేలే తూథల్య తోలనల ఎందు బీడికొళ్లత్తేనే. దేవర ఈ వాక్యపన్ను అనునఱినుపదర బగ్గె జ్ఞానియ మాతుగ్యన్ను దయిచట్ట హంజికొళ్లి:

సిన్న దృష్టియు అపుగ్య మేలే తప్పదిరా, అపుగ్యన్ను సిన్న శ్వదయ దోళగి ఇట్టుకోఁ. అపుగ్యన్ను హోందుపచలిగే అపు జిచపు ... సిన్న శ్వదయపన్ను బము జాగరణకతెఱింద కాహాడికోఁ; అదరోళగింద జిపథాగేగి హోరపుపు నెట్టగే దృష్టిసు; సిన్న కట్టగెళ సిన్న ముందయీ ఇరఱ, సిఇఁ నడెయిం దాలయస్తు నమమాడు; సిన్న మాగ్యగఁళిల్ల దృఢచాగిరాల. ఎడక్కుగ్గల బలక్కుగ్గల తిరుగబేఁడ; సిన్న కాలన్ను కేఁడిగే దారమాడు (జ్ఞానోళ్తి 4:21-27).

పునఃనాపు యీరూనలేబ్బినమ్మలు ఈ తూటద పల్కేయిన్న మాడువదరల్ల ముందే హోగేంట. మననొందు దుఃఖపడినుత్తిద్ద క్షుద్యయగళిగి, “నిమ్మ హాహగిలు పటకారవాగువదక్కాగి నిమ్మల్ల త్రపియోబ్బరు దేవర కడిగే తిరుగికొండు యీఎన్క్రిస్తున కెనలన మేలే బాట్టిన్న మాడిసికోళ్ల” (అప్పోస్తులర కృత్యేగభ 2:38) ఎందు హేళల్చుట్టాడు. దేవర కుమారన కొల్మిమాడిద హాహగ భారదింద వ్యధయల్లడ్డవలిగి అవరన్న జడుగడే మాడలు ఈ లుత్తరపు కొడల్చుట్టేంబుదన్న జ్ఞాపిసికోళ్ల. ఈ హాహపు అవర క్షుద్యయగళ మేలే బహు భారవాగి తూగాడుత్తా, అదన్న మాడిద్దక్కాగి అవరల్ ఆళ్ళచాద దుఃఖిత్తు మత్తు క్షుద్యయత్తువదక్కాగి అదన్న హోత్తుకోళ్లు సిధ్ధరాగిద్దయ - ఆదరే అదు హేలే మాడుట్టుపుట్టదు? “నాపేను మాడబేటు?” ఎంబుదు అవర క్షుద్యయద కొను ఆగిత్తు (అప్పోస్తులర కృత్యేగభ 2:37జ). ఆ భయంకర హాహపన్న తేగేదు కాకలు ఏనున్నదరూ మాడబహుయో ఇల్లవో ఎందు నిజయవాగి ఆళ్లయిపటటు. “మాననాంతర పడిల” ఎంబుదు లుత్తర వాగిత్తు “కెర్ననాద క్రిస్తునిగి నిమ్మన్న ఒప్పిసికోళ్ల. ఆతన జిత్తువన్న నిమ్మ జిత్తువన్నగి మాడికోళ్ల. హింజలయదే, ఆతన కడిగే తిరుగికోళ్ల” ఎంబ లేతయల్ హేత్తును హేత్తుదను. “నిమ్మ హాహగళ పటకారవాగువదక్కాగి నిమ్మల్ త్రపియోబ్బరు ... యీఎన్క్రిస్తున కెనలన మేలే బాట్టిన్న మాడిసికోళ్ల, అగ నిపు పలశుద్ధాత్మన దానపన్న హోందుబిల” (అప్పోస్తులర కృత్యేగభ 2:38) ఎందు అవను జనలగి హేత్తుదను.

పలశుద్ధాత్మను, ఈ లుత్తరపన్న కొడువదరల్ క్షుమాహజియ శరత్తు గళన్న ఇల్లవే అపరాధద తేగేదు కాకుబికేయన్న ఈ జనలగి కొడువదన్న కొడిసిద్దనేందు నాపెల్లరూ క్షుద్యయత్తువదక్కాగి ఒప్పికోండిదేచే. ఈ లుత్తరద బిషయగళన్న క్యోంకోళ్లపల్ల ఎల్లయో అవరు పలకారవన్న అపరాధద తేగేదు కాకుబికేయన్న కండుకోళ్లపురు. మాననాంతర పడువపలిగి తేగేదు కాకుబికేయు బరల్లపెందు నమగి నిజ్జితేయలబేటు. అవరు తమ్మన్న క్రిస్తునిగి నంపంపుణచాగి ఒప్పిసికోడుత్త, మాననాంతర పట్టాగు, అవరు తమ్మ హాహగళ క్షుమాహజిగే బాట్టిన్న మాడిసికోళ్లు హేళ ల్పట్టరు. హాహపు తేగేదు కాకల్చుపుటు ఇల్లచే హాహదింద క్షుమాహజియు ఇకీ దాపలీయల్ల ఇల్ల మాత్తే నమిదినల్చుట్టు (తేఱుగిర క్షుద్యయదల్ల భారవాగిద్ది నంగతి ఇదే ఆగిత్తు). ఒందు నల, నేంద క్షుద్యయగళ తమ్మ హాహగళ “పలకారక్కాగి” బాట్టిన్న హోందబేటేందు హేళల్చుట్టరు. అవరు బాట్టిన్న హోందలు యాపువదక్కాగి హేళల్చుట్టో అదక్కే అవరు ఆగలే తలుహిదరో ఇల్లవే బందరు ఎంబ నాధ్యతెయిదో? ఇల్లవే ఇల్ల. అవర బాట్టిన్నద నంతర, పలశుద్ధాత్మన దానపు అవలగి వాగ్గునవాగి కొడల్చుట్టాడు.

“అవన మాతిగి ఒప్పికోండపరు బాట్టిన్న మాడిసికోండరు; ఆ దిచన నుమారు మూరు నాబిర జనరు అవరల్ సేలదదు” (అప్పోస్తులర కృత్యేగభ 2:41) ఎందు దాపలీ హేళత్తదే. ఆ దినగళల్ దేవరు “రక్షణియ మాగుదల్లయపచరన్న” రక్షినల్చుట్టచెరోందిగి సేలనుత్రిద్దను (అప్పోస్తులర కృత్యేగభ 2:47). ఈ జనరు దేవర సబెయన్న సంపణసిదరు మత్తు అవరు

ನದನ್ಯರಾಗಿದ್ದರು ಅವರು ನೇಲನಲ್ಪಡುವವರೆಗೆ ಅಲ್ಲ ಅದರೆ ಅವರು ನೇಲನಲ್ಪಣ್ಣಗ್ರ ನದನ್ಯರಾದರು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಮೂರು ನಾಬಿರ ಜನರು ಬಾಹ್ಯಿಸ್ತೆದ ನಂತರ ನೇಲನಲ್ಪಣ್ಣರು ಮತ್ತು ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ ನೇಲನಲ್ಪಣ್ಣಗ್ರ ದೇವರ ನಭೀಯ ನದನ್ಯರಾದರು.

ಈ ಸಭಾಪಂಗದವಲ್ಲದ ಕೂಪದಲ್ಲ ಜನರು ನಂಬಲು (“ಸಿಷ್ಟಿಯವಾಗಿ ತಿಜಯಲು”), ಮಾನನಾಂತರ ಪಡಲು, ಮತ್ತು ಹಾಪಗಳ ಕ್ಷಮಾಪಣಗಾಗಿ ಬಾಹ್ಯಿಸ್ತೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಲ್ಪಣ್ಣರು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹಲಿಶುದ್ದ ಬರಹವು ಸ್ಥಾಪಾಗಿದೆ. ಬಾಹ್ಯಿಸ್ತೆ ಹೊಂದಿದ ಮೇಲ ಶಿಷ್ಯರ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಣ್ಣ ನಮೂಹಕಕ್ಕೆ ಜನರು ನೇಲನಲ್ಪಣ್ಣರು ಹಾಗೂ ಅವರ ಬಾಹ್ಯಿಸ್ತೆದಲ್ಲ ಹಲಿಶುದ್ದಾತ್ಮನು ದಾಸವಾಗಿ ಕೊಡಲ್ಪಣ್ಣನು ಎಂಬುದರ ಪಡಿಶುದ್ದ ಬರಹಕ್ಕನ್ನುಂಬಿಂಬಾಗಿ ನಿಷ್ಟಿತವಾದದ್ವಾರಿದೆ. ಯಥಾಥವಾದ ಜನರು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಮಹತ್ವದ ನಂಗತಿಗಳ ಅಪ್ರಗಳಾಗಿವೆ.

“ಹಾಹಿಗಳ ... ಪಲಹಾರಕ್ಕಾಗಿ” ಎಂಬ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲ “unto” ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಸಮಯದ ವರೆಗೆ ಇಟ್ಟಿಂಡೆಣಳ. ಹಾಗಿದ್ದೂ ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ಇಷ್ಟಿಸ್ತೆ ತೆಮ್ಮಾನಸಿಸಿದ್ದೇವೆ: ಈ ಸಭಾಪಂಗದತ್ವಪಡುವಲ್ಲದ ಕೂಪದಲ್ಲ ಬೋಧಿಸಿದ್ದನ್ನು ನಂಬಲು ಜನರಿಗೆ ಬೋಧಿಸುವವನು. ತನ್ನ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಬೈಬಿಲನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಓದಬಹುದು: ಅವನು ಸಭಾಪಂಗದತ್ವಕ್ಕೆ ನೇಲದವನಲ್ಲ ಹಾಗೂ ದೇವರ ನಭೀಯನ್ನು ಅವನು ಕಟ್ಟಿತ್ತಿರುವನು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಷ್ಟಿತಯೆ ಇಷ್ಟವಾಗಿರುವನು. ಹಾಗಾದರೆ ಅವನು ವಿನಿಸ್ತು ಬೋಧಿಸುವವನು? ಯೇಂತು ಕರೆನೂ ಕ್ರಿಸ್ತನೂ ಎರಡೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ, ಮತ್ತು ದೇವರ ಜಿತ್ತಕ್ಕನುಸಾರವಾದ ದುಃಖಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ನಂಬಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಅವಲಿಗೆ ಬೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಂಬುವವರನ್ನೂ ದುಃಖದಷ್ಟವರನೂ ಮಾನನಾಂತರ ಪಡಲು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ; ಮತ್ತು ನಂಬುವವರನ್ನೂ ದುಃಖದಷ್ಟವರನ್ನೂ ಮತ್ತು ಮಾನನಾಂತರ ಪಡುವವರನ್ನೂ ಅವರ ಹಾಪಗಳ ಪಲಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಬಾಹ್ಯಿಸ್ತೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅವರು ಬಿಧೇಯರಾಗುವಾಗ, ಅವರು ಹಲಿಶುದ್ದಾತ್ಮನ ಪರವನ್ನು ಹೊಂದುವವರು ಮತ್ತು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಣ್ಣಪರೆಂದಿಗೆ, ದೇವರ ನಭೀಗೆ ನೇಲನಲ್ಪಡುವರು ಎಂಬ ದೇವರ ವಾಗ್ಣಾವನನ್ನು ಅವಲಿಗೆ ಕೊಡುವನು. ಅಂದ ಬೋಧಕನು ಹೆತುನಾಗಿದ್ದಂತ ಲೀತಿಯ ಕ್ರೀತನೂ ಪ್ರಸಂಗಿಯಾ ಆಗಿರುವನು. ಹಾಗೂ ಅವನ ತುನಂಗದಿಂದ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಳಗೆ ತರಲ್ಪಣ್ಣವರು ಮೂರು ನಾಬಿರ ಕ್ರೀತರ ಲೀತಿಯಲ್ಲ ಇರುವರು. ಅವರು ದೇವರು ನೇಲಸಿದ ನಭೀಯ ನದನ್ಯರು ಮಾತ್ರ ಆಗಿರುವರು.

ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸು ಒಂದೇ ಅಭಿಭ್ರಾಯ

“ಸಹೋದರರೇ, ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮಾತ್ರ ಒಂದೇ ಆಗಿರಬೇಕು; ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲ ಭೇದ ಗಳರಬಾರದು, ನೀವು ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸು ಒಂದೇ ಅಭಿಭ್ರಾಯವೂ ಉಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದ ಹೊಂದಿಕೆಯಂದಿರಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ... ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬೇಡಿ ಕೊಳ್ಳತ್ತೇನೆ” (ಕೆಲಿಂಂಥ 1:10).

© 2009 Truth for Today